

till tryck. Samtidigt arbetar det undermedvetna redan med nästa bok.”

MÅNGA REFUSERINGAR. Mons Kallentoft ser deckaren som ett absurt pussel med intriger, personer, ton, färger, symboler, karaktärer, ”det blir mycket att hålla i skallen”.

Att det skulle bli deckare var heller inte självklart. Efter fyra – roliga – år i reklambranschen kring Stureplan kände han en tomhet och drog med sin hustru **KAROLINA** till Madrid för att läsa spanska.

”Men jag började skriva (debutromanen)

»Jag skrev dikter som jag inte skulle ha läst om någon annan hade skrivit dem. Jag gjorde allt i några år, det blev ohållbart.«

Pesetas i stället för att plugga. Och fick nej från många förlag innan Natur & Kultur nappade.”

Han fortsatte sitt mångsyssleri, reportage på förmiddagen, reklam på eftermiddagen och andra skrivelser på kvällen och blev väldigt splittrad.

”Jag skrev dikter som jag inte skulle ha läst om någon annan hade skrivit dem. Jag gjorde allt i några år, det blev ohållbart.”

Mons Kallentofts agent **BENGT NORDIN** uppmanade honom att skriva en deckare. Romanen *Fräsch, frisk och spontan* hade fått bra kritik 2005, men den sålde inte alls. Han skrev *Midvinterblod*, om den kallaste Linköpingsvintern i mannaminne, på Mallorca.

”Det gick otroligt lätt, långt över förväntan.”

ÖSER PÅ FÖR FULLT. Mons Kallentoft läser gärna sparsmakade amerikanska och engelska böcker, gärna thriller. Själv är han dock knappast sparsmakad utan öser på för fullt.

Han bygger ett synopsis, det ideala är när ämnet kommer först, sedan historien och så personerna. Men så är det inte alltid. I *Vårlik* kommer en man, som inte fanns med i synopsis, in i Malin Fors liv.

”Han bara dök upp”, säger Mons Kallentoft lite förvånad.

I Midvinterblod är kylan en huvudaktör. Du hatar den svenska vintern. Varför?

”Efter den gångna vintern, behöver du någon förklaring? Jag gillar inte kyla och is, lederna tar stryk och jag har dålig cirkulation. Kroppen tvärvägrar, och så detta satans mörker, i månader. I tunnelbanan

i Stockholm i februari är inte människorna för muntra.”

En egenhet du har är att du aldrig lyssnar på musik.

”Det är mer så att jag blir störd av musik, jag får huvudvärk.”

Han har försökt lyssna på klassisk musik och sedan på opera.

”Jag höll på att dö”, säger han om den upplevelsen.

”Men när jag skriver föds en rytm i huvudet.”

”JAG ÄLSKAR VIN.” När fotograf **ANNA RÖNNQVIST** letar fotovinklar inspekterar jag allrummet (kök, matrum, vardagsrum, sovrum, skrivandet sker dock en trappa ned) och dess enda bokhylla. Där står, förutom *Nordisk Familjebok* i fjärde upplagens klassiska bruna band, **JAMES ELLROY**, ”jag älskar honom” och *Culinaria España*, ”om jag inte blivit författare hade jag blivit kock eller, kanske, vinodlare”.

Mat och vin är två centrala områden för Mons Kallentoft. Han har skrivit mycket om mat och vin och om hur ett vin som kostar 10 000 kronor på Enoteca Pinchiorri i Florens faktiskt kan vara värt sitt pris.

”Vin, usch ja. Jag älskar vin. Inte mycket vin, men bra vin. Det är ett av mänsklighetens främsta uttryck. Här finns smak och raffinemang. Vin gör mig glad.”

Men 10 000 kronor, två tur-och-retur-resor över Atlanten?

”Njaj, nej, egentligen inte, jo, det är värt det. Det är en sensorisk upplevelse som det gäller att ta vara på, här och nu.”

Och väggen i köksdelen av rummet pryds

naturligtvis av en ganska stor vinkyl i samma stålgrå metall som kylskåpet.

Förutom den enda bokhyllan, kylskåpen och en trött, tillbakalutad, tjockbukad tv är några av de få inredningsföremålen lite samtidskonst på väggarna.

”Det är det enda som egentligen kan väcka mitt habegär”, säger Mons Kallentoft.

”Samtida konst har betytt mycket även i mitt skrivande, målandet, malandet, noggrannheten.”

VILLE BARA BORT. Malandet i Linköping gick honom dock på nerverna. När han hade gått ut gymnasiet och gjort lumpen – ”man kunde faktiskt göra lumpen i Linköping då” – ville han bara bort, vart som helst, vidga vyerna och åkte ogärna ”hem”.

”Jag höll på så länge, men insåg till slut att det faktiskt betyder något var man kommer från, var man formades.”

Mons Kallentoft beskriver det som en både plågsam och nödvändig resa att skriva årstidsböckerna, men säger samtidigt att mest av allt har han roligt när han skriver.

Deckarna utspelas mestadels i Linköping, men det är från Ljungsbro, strax nordväst om östgötastaden, som barnomsminnena stammar.

”Med böckerna har jag varit tillbaka i Linköping. Det var en helt omedveten process, men jag närmar mig min barndoms marker.”

Figuren Malin Fors växte fram under samtal med hustrun Karolina, och Mons Kallentoft känner igen sig i Malin, samma rastlöshet, samma vilja att bryta upp. Mons gjorde det. Malin är kvar. □

5
maj

Varför jag tycker du ska gå på Avanza Forum

”Rockstjärnorna i spar- och börsvärlden intar Sveriges största glob. De ger sin bästa show, skarpaste solon och giftigaste riff. Ja, det blir en helkväll för Dina pengar. Vi kör fem timmar om fonder, aktier, börs och ekonomi. Aktuella frågor och raka svar. Det är något alla borde uppleva.

I kulissen står redan stjärnorna och trampar: **Aktiestinsen, Leif Östling, Cecilia Hermansson, Hans Rosling, Barbro Hedvall, Simon Blecher, Thomas Östros, Peter Norman, Patricia Hede- lius, Peter Malmqvist, Björn Davegård...** och många fler.

Bland VIP-gästerna räknar jag nu in Dig och Dina bästa vänner. Bjud alla. Det är gratis.

Anmäl dig på: www.avanzaforum.se

Tid: Onsdag den 5 maj 2010, 16.00 till cirka 21.30

Plats: Ericsson Globe, entré 2

Insläpp: Från 15.00

Claes Hemberg
Sparekonom

AVANZA BANK